

Terwijl voormalig moeder ING de laatste tijd de kosten voor beleggen in fondsen heeft verlaagd, introduceert de nieuwe eigenaar van Fundix juist nieuwe kosten. "U betaalt per Fundix Rekening Toezichhouderskosten en per Module een Modulevergoeding", valt op de website te lezen en ook "Bij bijzondere handelingen kunnen kosten worden ge-

rekend". Aan de klanten om te beoordelen of dit valide kostenposten zijn. Voorlopig worden er bij Fundix geen transactiekosten, administratievergoedingen, beheerfees of bewaarlonen berekend. Voorlopig inderdaad, want als de distributievergoedingen stoppen zal dat ook wel veranderen. ■

Goud: de nieuwste bubbel?

Veel bubbels volgen een vast patroon. Het begint klein, met een beperkte groep insiders die succesvol is met een specifieke investering. Er wordt geld mee verdiend, dus grote professionele partijen stappen in. De extra vraag die dat vervolgens oplevert jaagt de prijzen nog verder omhoog. Uiteindelijk bereikt het nieuws over de sterke koersontwikkeling de particulier, die er als allerlaatste ook zijn centjes insteekt en prompt alles kwijtraakt.

Een interessante theorie die bevestigd lijkt te worden door de geschiedenis. Maar schuilt er enige voorspellende waarde in? In dat licht is het interessant om de komende periode de goudprijs goed in de gaten te houden. Beleggers die geloven in een aanstormende prijsstijging van het edelmetaal speculeren

vaak op een stijgende inflatie, of op de terugkeer van de goudstandaard, waarbij geld bij de centrale bank tegen echt goud kan worden ingeruild. Omdat momenteel de voorraden bij de centrale banken hiervoor veel te laag zijn, zou een terugkeer van de goudstandaard voor een enorme stijging van de vraag naar goud zorgen, met als gevolg naar verwachting een heftige prijsreactie.

Nu even terug naar de praktijk: daar wordt vooral zichtbaar dat het de particuliere belegger steeds eenvoudiger wordt gemaakt om in goud te investeren. Zie bijvoorbeeld de opkomst van de goudbeleggingsfondsen en in Londen worden de baren goud sinds kort gewoon bij warenhuis Harrods verkocht. Zo zou wat een gouden beleggingstip lijkt te zijn in een teurstelling kunnen eindigen. ■

Vakantiesluiting

In verband met de feestdagen is het kantoor van de VEB op donderdag 31 december gesloten. Houd er rekening mee dat vanwege de feestdagen het e-mailverkeer enige vertraging kan oplopen.

Directie en medewerkers wensen alle VEB-leden prettige feestdagen, een gezond en voorspoedig 2010 en natuurlijk een succesvol beursjaar.

De geheugencommissaris

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

Jeroen van der Veer, die dit jaar aftrad als bestuursvoorzitter van Shell, is met stip naar de positie van machtigste commissaris van Nederland gesprongen: ING, Unilever, Philips en zijn eigen voormalige werkgever.

Het is zonder meer lovenswaardig dat Van der Veer zich wil inzetten voor het vaderlandse bedrijfsleven. Zijn internationale statuut en ervaring zouden het hem zonder twiifel mogelijk hebben gemaakt vergelijkbare topfuncties te krijgen in welk land dan ook. Vanuit een gezond chauvinisme en om niet te veel vlieguren meer te hoeven maken beperkt Van der Veer zich vrijwillig tot een middelklein Europees landje. Bravo!

Het lijkt dan ook nogal kinderachtig om nog even stil te staan bij zijn Shell-commissariaat, dat naadloos volgt op zijn bestuursvoorzitterschap. In het 'one tier' Shell-bestuur is hij in feite een stoeltje opgeschoven. Dat wordt doorgaans niet gezien als goede corporate governance. Je bent als verse veteraan uit de frontlinie gecommiteerd aan het beleid van de jaren ervoor. Het is daarmee lastig neutraal te oordelen over een radicale breuk met dit beleid. En mogelijk verhindert jouw aanwezigheid de nieuwe man al te boude uitspraken te doen over wat hij aantreft. Niets menselijks is ook topbestuurders vreemd.

Van der Veer zegt in een interview in Elsevier deze bezwaren te onderkennen, maar wijst op het belang van een voormalige insider in de board. "Een bedrijf als Shell heeft een heel goed geheugen nodig, een 'corporate memory'. Shell investeert op de heel lange termijn – jaarlijks voor zo'n 20 miljard euro. Dat geheugen heb je nodig om goed te weten wat er is afgesproken. Je kunt alles op papier zetten of in zoekmachines stoppen, maar het is beter als dat geheugen aan tafel zit als er over die investeringen wordt gesproken. Dat is de primaire rol die ik hier als commissaris speel. Ik zit er niet om het management kritisch te volgen, laat staan in de weg te zitten. Bepaald niet."

Dat is te volgen. Maar toch blijft het de vraag of het de juiste keuze was deze rol als commissaris te spelen. Ex-bestuurders blijven, neem ik aan, aanspreekbaar op hun kennis van het verleden. Ze zouden als grijze eminenties belangrijke adviseurs van de ceo moeten zijn. Maar het commissariaat omvat meer dan advies. Toezicht is de andere belangrijke component, zeker in deze tijd, waarin het bedrijfsleven er alles aan moet doen om het vertrouwen van het publiek te herwinnen of in ieder geval vast te houden. En dan is de uitspraak "ik zit er niet om het management kritisch te volgen" het verkeerde signaal. Het roept de uitspraak van Ruud Lubbers dat hij bij Content "commissaris op afstand" was in herinnering. Een commissaris kan zich niet beperken tot één van zijn wettelijke taken. Hij is het helemaal. ■